

Gyda fra Sejerø 1925-2006

Spillekonen Gyda Hougård-Jensen døde 19. maj 2006, 80 år gammel på sin fødeø Sejerø. De fleste af de melodier hun spillede var Sejerømusik, musik som hun havde fra sin far, bedstefar og bedstefaderens fætter, som hun kom i lære hos som 14 årig. Gyda havde spillet fra hun var 6 år på diatonisk harmonika ligesom sine læremestre.

I 1979, hvor jeg mødte Gyda, blev jeg så bevæget af hendes musik, at jeg måtte spille den selv, og Gyda ville heldigvis gerne være min lærermester.

Gyda så det bedste i det liv, der blev hendes, selv om det nok ikke altid har været let at få kræfter, tid og penge til at slå til på det lille husmandssted på 10 tønder land, som hun havde efter sine forældre. Faderen døde i 1958, så var der moderen og Gyda tilbage. De fik en bestyrer, der hjalp med arbejdet. Det var Anker, som hun blev gift med i 1961, sammen førte de gården videre til Ankers død i 1989. Gydas mor Alma boede hos dem til sin død 1983.

Gyda flyttede til Sejerby, og gården førtes videre af deres søn Jens, og nu sammen med Karin.

Det jeg hørte hende fortælle om, var den glæde hun havde af at få besøg, og de glæder hun havde ved at spille. Lige meget hvor meget andet der skulle passes, så var der altid tid til at byde gæster indenfor. Med den livsindstilling, blev jeg modtaget, en københavner, var jeg dengang. Gyda så mig an et par gange, men så blev jeg inviteret til at bo der i en uge. Ind imellem det arbejde, der skulle gøres, fik vi lidt tid til at spille, og Gyda blev min lærermester i at spille den Sejerømusik, som havde en stor og livgivende plads i hendes hjerte.

Gæstfriheden kom mange til gode. I 1980'erne, tog vi flere somre af sted fra Albertslund, ca. 30-40 mennesker og drak kaffe derude i Mastrup, alle borde var dækkede. Det var festligt at høre musikken fra optoget, der startede ned fra landevejen ved bautastenen. Gyda blev rørt. Kaffen var brygget, rabarberkagerne med jordbær og flødeskum stod parate sammen med boller, sandkager med mere. Gyda gik ud på gårdspladsen for at se optoget, men måtte ind igen for at tørre tåren af kinden, det rørte hende meget, når andre gav hende opmærksomhed.

Helle Varming